A°. 1848. DONDERDAG 1 JUNIJ. N°. 33.

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

Dit **BIJBLAD** tot de ***Arnhemsche Courant*** komt driemaal 's weeks, des DINSDAGS, DONDERDAGS en ZATURDAGS, te 's Gravenhage in het licht, of zoo veel meer als de gebeurtenissen mogten vorderen. De aan de uitgevers van het **BIJBLAD** toegezonden stukken zullen, zoo de plaatsing niet spoed schijnt te eischen, aan de hoofd-redactie te Arnhem toegezonden worden.

Voor de geabonneerden op de ***Arnhemsche Courant*** zal het **BIJBLAD** verkrijgbaar zijn tegen *f* 2.50 in de drie maanden met *f* 0.40 verhooging voor die niet in 's Gravenhage gevestigd zijn en aan wie het vrachtvrij zal worden toegezonden. Voor de niet geabonneerden kan de prijs niet minder zijn dan *f* 3.00, de verhooging voor vrachtvrije toezending blijft dezelfde.

Afzonderlijke nummers zijn voor *f* 0.10 te bekomen. Advertentiën worden behalve betaling van het zegel geplaatst tegen dezelfde voorwaarden als in de ***Arnhemsche Courant***, van één tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarenboven 20 cents.

Binnenlandsche berigten.

's *Gravenhage*, 31 *Mei*.

In het staatkundig overzigt van de *Gids* van Mei dezes jaars wordt gezegd: «Tot minister hebben wij eenen man noodig van «onvermoeide werkzaamheid, een organiserend hoofd, gelijk wij er «in Nederland slechts één kennen. Mogt men zich dan ook boven «alle kleingeestige bedenkingen verheffen, en den eenigen man niet «langer uit 's Konings raad weren, door karakter en studie voor «die regelings-periode boven alles geschikt. Aan den bajert een eind «te maken, die tot heden in alle deelen onzer wetgeving heerscht; «kan er schooner loon zijn voor een veeljarig streven, waaraan «miskenning en teleurstelling rijkelijk ten deele viel?»

De *Gids* noemt den naam niet van dat «organiserend hoofd,» met energie en helderheid gewapend, en tegen onvermoeide werkzaamheid bestand. Is er daarom iemand, die het welgelijkend portret niet erkent van den man, welks persoon en hoedanigheden voortdurend in den raad van ministers worden gemist.

— Bij koninklijk besluit van 24 dezer, is buiten effect gesteld het besluit van den 29 Julij 1843, n°. 57, waarbij is bepaald, dat bij het eventueel ontstaan van vacatures van predikants-plaatsen, zoo bij *Waalsche*, als bij *Engelsche* en *Schotsche Presbyteriaansche* gemeenten, de traktementen, daaraan van 's Rijkswege verbonden, zullen worden gehouden voor vervallen, met uitzondering alleen van de standplaatsen, daarbij opgenoemd, in verband met het rescript van den 24 Mei 1844, n°. 14, door den toenmaligen minister voor de zaken van de Hervormde Eeredienst enz, op Z. M. autorisatie uitgevaardigd.

— Z. M. heeft, bij besluit van den 26 dezer, den heer *C. D. Heldewier*, majoor van het tweede bataljon der 's Gravenhaagsche schutterij, benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

— Z. K. H. de Prins van Pruissen wordt heden middag alhier verwacht. Reeds is een zijner adjudanten aangekomen.

— Thans verneemt men, dat de ontwerpen van wet, houdende herziening van de Grondwet, bij den Raad van State ingekomen en dat zij in banden gesteld zijn van eene commissie van dien Raad, om daarover rapport uit te brengen. Zij bestaat uit de heeren *Piepers* en *van Sonsbeeck*, en den referendaris bij denzelven, den heer *van Tets*, die hunne werkzaamheden onafgebroken voortzetten. Men verwacht dat, na het uitbrengen van het advijs door den Raad van State over die voordragten, de Tweede Kamer der Staten-Generaal onverwijld tot behandeling van dit gewigtig onderwerp zal worden bijeengeroepen.

— Reeds heeft men in de *Staats-Courant* een berigt gelezen, wegens den ijver, door de regering van Denemarken aan den dag gelegd, om den verkeerden indruk weg te nemen, dien het aanhouden van eenige hollandsche schepen hier te lande gemaakt had. Men verneemt van goederhand, dat die aanhouding aan een' verkeerden ijver moet geweten worden; doch dat, zoodra de deensche regering kennis van het gebeurde had erlangd, zij het gedrag van de kapiteins, die zich dit veroorloofd hadden, heeft afgekeurd, en onverwijld bevel gegeven heeft, de bedoelde schepen door te laten varen. Te zelfder tijd heeft de minister-resident van zijne nederlandsche majesteit te Kopenhagen kennis bekomen, dat men volgaarne wegens het tijdverlies, dat zij mogten ondergaan hebben, eene billijke schadevergoeding zou geven.

Het is toch de ernstige begeerte der deensche regering, om zoo min mogelijk den handel en de scheepvaart der onzijdige staten te belemmeren door de blokkade, welke de omstandigheden noodzakelijk hebben gemaakt, en te dien einde is dan ook aan de nederlandsche vlag alle gemakkelijkheid verleend, om in verscheidene afgesloten havens binnen te loopen of die te verlaten. Men heeft zelfs aan onzijdige schepen, die in de tegenwoordige omstandigheden hunne reis naar de Oostzee niet verlangden voort te zetten, vrijheid gegeven, hunne ladingen te Elseneur of Kopenhagen in depôt te laten, onder waarborg van de deensche regering.

— De voorzitter der commissie tot het afnemen van het staats-examen heeft het volgende bekend gemaakt: «Die in dit jaar verlangen te worden toegelaten op de rolle der studenten aan eene der hoogescholen, of aan het athenæum te Amsterdam of te Deventer, worden opgeroepen, om zich vóór het einde van de maand Junij, bij *gefrankeerde* brieven, aan te melden aan den voorzitter der commissie, die door den koning, bij besluit van den 20 dezer, n°. 91, voor dit jaar benoemd is, om het examen af te nemen, met naauwkeurige opgave van namen, woonplaatsen en ouderdom.

«Tevens wordt voorloopig bekend gemaakt, dat de tijdelijke minister van binnenlandsche zaken, krachtens art. 4 van gezegd besluit, heeft bepaald, dat voor dit jaar de bedoelde commissie hare vergaderingen zal houden te Amersfoort, alsmede dat de dag waarop ieder der belanghebbenden in den loop der maand Augustus aldaar zal worden verwacht, vooraf zal worden medegedeeld.»

— De kiezers van het arrondissement Maastricht hebben, ter vervanging van den heer *Scherpenzeel Heusch*, welke ook te Roermond verkozen was, tot afgevaardigde naar het duitsch parlement te Frankfort, benoemd den heer *A. Schoemaeckers*, ook een voorstander van de scheiding van Limburg van Nederland.

— Heden is voor den Hoogen Raad, kamer van strafzaken, behandeld het beroep in cassatie van *A. J. E. van Bevervoorde*, voormalig schrijver en uitgever van het Weekblad *de Burger*, die in cassatie gekomen is van het arrest van het Prov. Hof in Zuid-Holland, waarbij bevestigd is een vonnis der Arr.-Regtb. te 's Gravenhage, houdende schuldigverklaring van denzelven, ter zake van het artikel over de *aftreding van den minister van Hall*, en zijne veroordeeling deswege. De raadsheer *de Greve* heeft in die zaak rapport uitgebragt. Er is geen advokaat voor den requirant opgetreden. Bij eene memorie heeft hij een enkel middel voorgedragen. De advokaat-generaal *Dekcth* heeft de ongegrondheid van het middel aangetoond en geconcludeerd tot *verwerping* van het ingestelde beroep. De Raad zal den 13 Junij in deze zaak uitspraak doen.

— Bij de redactie van den *Noord-Brabander* zijn ingekomen de navolgende petitiën voor de *vrijheid van godsdienst en onderwijs*, welke òf naar de Tweede Kamer verzonden zijn, òf het eerstdaags zullen worden.

Aarle Rixtel met 178 handteekeningen; Amerzode, 88 h.; 's Bosch, 690 h.; Driel (Boemelerwaard), 260 h.; Heesch, 72 h.; Hilvarenbeek, 125 h.; Helvoirt, 104 h.; Nunen, Gerwen en Nederwetten, 210 h.; Oijen, 143 h.; Veldhoven, 87 h.; Zeelst, 98 h. Totaal der handteekeningen 2055.

— De algemeene vergadering van de maatschappij der nederlandsche letterkunde zal dit jaar, even als in het vorige, te Leiden gehouden worden op donderdag, den 15 Junij aanstaande.

— Uit het verslag, in de 44ste jaarlijksche vergadering van het britsch en buitenlandsch bijbelgenootschap medegedeeld, blijkt, onder anderen, dat gedurende het laatste jaar 1,124,087 bijbels door het genootschap verspreid zijn, namelijk 837,361 binnen 's lands en 285,706 door tusschenkomst der elders gevestigde depots. De geldelijke toestand der inrigting is zeer gunstig.

— Op vrijdag, den 26 dezer, had te Naaldwijk de derde bijeenkomst plaats van de afdeeling Westland der hollandsche maatschappij van landbouw. In deze vergadering, welke ook door leden van andere afdeelingen werd bijgewoond, werden door sommige leden verslagen uitgebragt over onderwerpen, waarvan het onderzoek hun op de vorige vergadering opgedragen was. Onder meerder werd daar bepaald, dat op zaturdag, den 10 Junij aanstaande, een wedstrijd zal plaats hebben, waarbij aan de beste grasmaaijers uit de onderscheidene gemeenten van die afdeeling, premien uitgedeeld zullen worden. Ook werd er beraadslaagd over de meest geschikte wijs, om den afzet der voortbrengselen naar het buitenland, tot het meeste voordeel voor den verbouwer te verzekeren; over de middelen tot opbeuring der steeds bestaande veemarkten in het Westland, en over andere den landbouw betreffende zaken. De talrijke opkomst der leden, hunne wezenlijke belangstelling in de onderscheidene onderwerpen, geven het duidelijkste bewijs, dat de afdeeling Westland krachtig zal medewerken, om het doel te bereiken, dat de maatschappij zich voorstelt: bevordering van den nederlandschen landbouw.

— Er is thans een proefblad ontvangen van het dagblad *Overijssel*, dat voortaan eenmaal 's weeks zal uitkomen en gedrukt worden te Zwartsluis, bij den heer *R. van Wijk Az.* De prijs is bepaald op 5 guld. voor de inwoners van Zwolle en 5.50 guld. franco per post voor de buitenstad.

— Behalve eene verhooging der gagementen van de onderofficieren aan boord van 's rijks oorlogsschepen, is er dezer dagen eene nieuwe bepaling gemaakt over de sterkte der bemanning van de oorlogsschepen; die bepaling houdt onder anderen in, dat de bemanning der korvetten van de eerste klasse zal zijn 180 koppen, waaronder één luitenant der mariniers en 30 mariniers, en slechts 15 matrozen der eerste klasse. Wenschelijk ware het, dat er wat minder mariniers en wat meer matrozen waren bepaald, omdat het tuig van die soort van schepen zoo weinig verschilt met dat van de fregatten der 2de klasse. Met het afwerken der *Boreas* gaat men ijverig voort; vermoedelijk zal die bodem 1 October in dienst komen met den kapitein ter zee *Huijs*, als kommandant, en den luit. der eerste klasse *van Hasselt*, als eerste officier, en nog dit jaar naar O. Indie vertrekken. Op de schoener *Ambon* is geplaatst van de *Prins van Oranje* de adelborst der eerste klasse *van Heeckeren*. Op non-activiteit is gesteld de luitenant der tweede klasse van *de Bromo*, *Sandifort*. Uit Z. M. zeedienst is eervol ontslagen de luit. der tweede klasse Jhr. *Casembroot*; het verlof van den officier van adm. der eerste klasse *Tilanus* is verlengd tot 1 December 1848.

Buitenlandsche berigten.

Het Noorden. — Al de tijdingen stemmen overeen, dat de vrede op handen is. Reeds zijn de duitsche bondstroepen teruggetrokken, en ook het ambt Hadersleben zal ontruimd worden, dat aan Denemarken zou toevallen. Eene deputatie is van daar naar Frankfort gezonden, om zulks nog te verhinderen. Men kan echter niet betwisten, dat het platte land van Hadersleben meer deensch dan duitsch is, en dat de voorloopige regering van den beginne af eene deeling heeft voorgeslagen. De stad is echter geheel duitsch.

Duitschland. — De vergadering te Frankfort heeft zich het regt toegekend om te beslissen, of de bepalingen der staatsregelingen van de afzonderlijke duitsche Staten, in strijd mogten zijn met de algemeene staatsregeling, die zij zelve beraamt, en voorts vastgesteld dat die bepalingen niet van kracht zullen wezen voor dat zij ze overeengebragt heeft. Dit besluit kan niet verwonderen, als men nagaat, dat de Frankfortsche vergadering zich als een uitvloeisel van de duitsche natie in 't algemeen beschouwt.

— Onder de besluiten, door de constituerende nationale vergadering te Frankfort genomen, behoort dat tot benoeming eener commissie van dertig leden, die het ontwerp der rijksconstitutie en alle daartoe betrekkelijke voorstellen en petitien onderzoeken moet.

Oostenrijk. — De stad Innsbruck wordt meer en meer het brandpunt van den hoogen adel en de terugwerking in Oostenrijk. Ook de aartshertogen *Reinier* en *Lodewijk* zijn aldaar aangekomen; de laatste is geheel in den *Metternich*'schen geest.

De bohemensche bezending heeft aan de Tyrolers de volgende oproeping gerigt:

«Tyrolers, de keizer is in uw midden! Het volk van Bohemen zendt ons, ten einde hem de verzekering van onwankelbare trouw en verkleefdheid over te brengen. Even trouw als gij, is dat volk bereid goed en bloed met geestdrift te offeren voor hem, die ons allen de vrijheid gaf. Broeders, laat ons allen stevig vereenigd blijven, in den Bond tot handhaving en bescherming van een eenig onafhankelijk oostenrijksch keizerdom! God stelde ons met gelijke regten nevens elkander, om onzen troon als eene vaste burgt te omringen. Oostenrijks vrijheid, eenheid en zelfstandigheid, liefde en trouw voor onzen keizer, dat zij onze gezamenlijke leuze. Leve *Ferdinand de Goede!* Leve het habsburgsche Keizershuis!

Innsbruck, 23 Mei 1848.

Zwitserland. — De tijdingen uit Napels, en vooral de houding der Zwitsers bij die gelegenheid, hebben hier te lande eenen diepen indruk voortgebragt. De afgevaardigde van Genève, de bekende heer *Fazy*, heeft in den Landdag verklaard, dat het gedrag der Zwitsersche soldaten bij die gelegenheid geschikt was, om Zwitserland met schande te overladen, en gevraagd, dat de Landdag den 30 Mei over deze zaak zou beraadslagen. Dit is toegestaan.

Ten gevolge van het mislukken zijner pogingen, om een aanvallend en verwerend verbond tusschen Sardinië en Zwitserland tot stand te brengen, heeft de Sardinische gezant ridder *Rachia* besloten Zwitserland te verlaten.

De heer *de Castelmagno* is als voorloopig zaakgelastigde bij den Zwitserschen Bond benoemd.

Italië. — Uit Italië verneemt men, dat Vicenza met kracht en geluk een vrij levendigen aanval van den vijand afgeslagen heeft. Te Treviso houdt het leger nog altijd stand, en men gelooft zelfs, dat het een aanval langs de Prava wagen zal. De napelsche vloot zal, gemeenschappelijk met de venetiaansche schepen, eene expeditie tegen Cavile ondernemen, ten einde den oostenrijkers het zich aldaar bevindende krijgsmaterieel te ontnemen. De in Peschiera, door het leger van *Karel-Albert* geworpen bommen, hebben de stad op drie plaatsen in brand gestoken en op nieuw is een kruidmagazijn in de lucht gevlogen. Alles doet gelooven, dat de overgave dier stad zeer ophanden is.

— De jongste tijdingen uit Napels bevestigen niet, dat aldaar eene nieuwe opstand was uitgebroken; integendeel won de geest van terugwerking aldaar veld.

Frankrijk. — In de zitting der nationale vergadering van den 29 is weder veel geredetwist over de betrekkingen tusschen de vergadering en het uitvoerend bewind; doch men is over de voornaamste zaak nog tot geene beslissing gekomen: het gold daarbij verantwoordelijkheid voor de maatregelen tot beveiliging der vergadering te nemen.

In de nationale vergadering van dien dag is een rapport voorgelezen, strekkende om de nationale werkplaatsen te reorganiseren. De minister van openbare werken heeft verklaringen gegeven nopens de maatregelen ten aanzien van den heer *Emile Thomas* genomen. De minister, op de medewerking van dien heer niet kunnende rekenen, heeft hem verzocht zijn ontslag te nemen en te gelijker tijd hem belast met eene zending naar het zuiden van Frankrijk.

Intusschen loopen nog allerlei tegenstrijdige geruchten rond ten aanzien van de ware reden der verwijdering van den heer *Thomas*. Het meest geloof vindende bestaat daarin, dat het gouvernement, plan hebbende om de werkplaatsen te reorganiseren of zelfs op te heffen, het voegzaam geoordeeld heeft, om uit Parijs een man te verwijderen, die een grooten invloed op de 10,000 werklieden uitoefent, waaruit die werkplaatsen bestaan.

Alhoewel de op 28 in die werkplaatsen geheerscht hebbende gisting, geene stoornis der orde te weeg bragt, werd den volgenden dag ten twee ure appel geslagen, waarop de nationale gardes zich naar hunne bestemmingsplaatsen begaven. Rondom het gebouw der nationale vergadering merkt men eene groote ontwikkeling van militaire magt op. Zij strekt zich uit tot aan den tuin der Tuillerien, op de rue Royale. Ook het plein van het gebouw is, aan de zijde der rue de la Bourgogne, geheel

afgezet. Compagniën mobile garde zijn langs den Boulevard geschaard. Het gerucht liep, dat een gedeelte der arbeiders van de nationale werkplaatsen, in de sectien der geheime genootschappen vereenigd, voornemens is, om tegen drie ure eene demonstratie tegen de nationale vergadering te doen.

Men vreest intusschen voor het oogenblik voor geene stoornis hoegenaamd van de rust der hoofdstad. De berigten uit de provincien luiden voldoende. De militaire kommandant van Estella heeft aan het gouvernement een adres gezonden, hetwelk is onderteekend door een groot aantal Carlistische officieren, die hunne gelukwenschen betuigen wegens het bedwingen van de poging tot oproer.

— Bij besluit des ministers van openbare werken, van den 26 dezer, is de burger *Lalanne*, ingenieur der bruggen en wegen, benoemd tot directeur van het centraal bureau der nationale werkplaatsen, ter vervanging van den burger *Emile Thomas*, die, dus luidt het besluit, tot andere functien is geroepen Een ander besluit van den minister van openbare werken luidt aldus: « Aangezien de vraagstukken betrekkelijk de nationale werkplaatsen dagelijks grooter gewigt erlangen, uit hoofde der aanzienlijke uitgebreidheid, welke deze werkplaatsen hebben bereikt; aangezien de toestand dezer werkplaatsen al de zorg van het bestuur vereischt, in het gemeen belang van de werklieden en van den Staat: bepaalt de minister van openbare werken: 1°. eene commissie, zamengesteld uit administrateurs, ingenieurs en fabrijkanten, wordt aan het ministerie van openbare werken gevestigd, onder den titel van *commissie der nationale werkplaatsen*; 2°. deze commissie zal grondig kennis maken met al de bijzonderheden betrekkelijk den tegenwoordigen toestand der nationale werkplaatsen; zij zal de wijzigingen en volmakingen aantoonen, welke daarin moeten worden gebragt; zij zal alle maatregelen voorstellen, welke haar de geschiktste zullen toeschijnen, om de lasten te verminderen, welke op den Staat drukken, zonder het heilig beginsel van den waarborg van den arbeid aan te randen. »

— Reeds is gemeld dat de heer *Victor Hugo* zich opdeed als kandidaat voor de nationale vergadering; door hem is de volgende circulaire aan de kiezers van het departement der Seine gerigt: « Mijne medeburgers, ik beantwoord de oproeping der zestigduizend kiezers, welke mij onverwachts met hunne stemmen bij de verkiezingen van Parijs hebben vereerd. Ik bied mij aan uwe vrije keus aan. In den tegenwoordigen staatkundigen toestand vraagt men mij geheel mijne gedachte. Zij is deze: er zijn twee republieken mogelijk. De eene zal het driekleurige vaandel onder het roode doen bezwijken; zal het standbeeld van *Napoleon* omverwerpen en dat van *Marat* oprigten; zal het Instituut, de Polytechnische school en het Legioen van eer afschaffen, en bij de heerlijke zinspreuk: *vrijheid, gelijkheid, broederschap*, de vreeselijke tegenstelling voegen: *of de dood;* zij zal bankroet maken, de rijken in het verderf storten zonder de armen te verrijken; het crediet, hetwelk aller geluk is, en de arbeid, die ieders brood is, vernietigen; het eigendom en de familie afschaffen; hoofden op pieken ronddragen; de gevangenissen door verdenking vullen en ze door moord ledigen; Europa in vuur en vlam zetten en de beschaving in de asch leggen; van Frankrijk het vaderland der duisternis maken, de vrijheid verworgen, de kunsten uitdooven, de gedachte onthoofden, God ontkennen, die twee noodlottige werktuigen weder in beweging brengen, welke steeds gepaard gaan, de plaat voor de assignaten en den valbijl der guillotine; in één woord, zij zal in koelen bloede doen wat de mannen van 1793 in hunne opgewondenheid deden, en, na het afgrijsselijke in het groote, hetwelk onze vaderen gezien hebben, zal zij ons het afschuwelijke in het kleine toonen. — De andere zal de heilige vereeniging zijn van alle Franschen van nu af, en eenmaal van alle volken, in het democratisch beginsel; zal eene vrijheid grondvesten zonder overweldiging en zonder geweld, eene gelijkheid welke de natuurlijke ontwikkeling van iedereen zal toelaten, eene broederschap, niet van monniken in een klooster, maar van vrije mannen; zal aan allen het onderwijs om niet geven, even als de zon het licht geeft; zal de goedertierenheid in de strafwet en de verzoening in de burgerlijke wet invoeren; zal de spoorwegen vermenigvuldigen, een gedeelte van den grond weder beplanten, een ander gedeelte ontginnen, de waarde van den grond vertiendubbelen; zal van dit beginsel uitgaan, dat ieder mensch met den arbeid moet beginnen en met het eigendom eindigen; zal bij gevolg het eigendom verzekeren, als de vertegenwoordiging van den verrigten arbeid, en den arbeid als de grondstof van het toekomstig eigendom; zal de erfenis eerbiedigen, welke niets anders is dan de hand des vaders, die door den muur van het graf aan de kinderen wordt toegereikt; zal vreedzaam zamenvoegen, om het groote vraagstuk van het algemeen welzijn, het aanhoudend toenemen der nijverheid, der wetenschap, der kunst en der gedachte, op te lossen; zonder echter den grond onder de voeten te doen wegzinken, en zonder van het mogelijke en ware af te gaan, zal zij de zuivere verwezenlijking van al de groote droomen der wijzen voortzetten, het gezag op denzelfden grondslag vestigen als de vrijheid, namelijk op het regt; de kracht ondergeschikt maken aan de kennis; het oproer en den oorlog, die twee vormen der barbaarschheid, uit den weg ruimen; zij zal van de orde de wet der burgers, en van den vrede de wet der volken maken; zij zal leven en schitteren, Frankrijk groot maken, de wereld veroveren; in één woord, zij zal de majestueuse omarming zijn van het menschelijk geslacht, onder het oog der voldane Godheid. Van deze twee republieken heet de laatste de beschaving, heet de eerste de schrik. Ik ben bereid om mijn leven te wijden aan de vestiging der eene en aan de bestrijding der andere. »

— De verkiezingen voor de nationale vergadering in Frankrijk hebben vele hoogst opmerkelijke uitkomsten opgeleverd. Daaronder is niet eene der minst merkwaardige, de verkiezing, niet van een protestant, maar van een protestantsch geestelijke, den heer *Athanase Coquerel*. Door het departement der Seine gekozen, heeft hij 109,934 stemmen op zich vereenigd, dat is eens zoo veel als *Victor Hugo*, en viermaal zoo veel als *Ney de la Moskowa* en *Eugène Sue*. Wanneer men nu bedenkt, dat eene zoodanige meerderheid te Parijs vordert, dat 100,000 catholijken minstens hem hunne stem hebben moeten geven, dan zal men het gewigt dier keuze beseffen, en tevens daaruit kunnen zien èn eene proeve van de daar heerschende verdraagzaamheid, èn van de achting die de protestanten te Parijs genieten. Vooral, daar noch de *National*, noch de *Constitutionnel*, hem op hunne lijsten van candidaten hadden geplaatst, noch door hem eenigen stap bij de redacteurs der dagbladen was gedaan.

De week van Paschen was die der verkiezing. Eene hoogst ongunstige voor zijne candidatuur, daar hij zich niet geregtigd vond eenigen pligt van zijn ambt daarvoor te verzuimen. En, daar hij dus den 9, 16, 21 en 23 April verschillende leerredenen hield, op den gewonen tijd de godsdienstige opleiding van talrijke cathechisanten volbragt, de algemeene, den cursus besluitende, conférences hield, alle toevallige ambtspligten waarnam, en alle consistoriale en commissie-vergaderingen bijwoonde, zoo is het gevolg geweest, dat hij van 45 clubs, die hem uitgenoodigd hadden, slechts in 19 heeft kunnen gaan spreken. Op de lijsten der stemmingen kan men dan ook van sectie tot sectie nagaan de wijken der stad, in welke clubs hij sprak.

In het departement du Gard (Nimes) had de heer *Coquerel* gelijktijdig 16.389 stemmen op zich vereenigd.

Bij het benoemen der commissie voor het ontwerpen eener constitutie, was hij de zevende die van de 18 leden benoemd werd, met 463 van de 746 stemmen.

— Het verslag van den heer *Lamartine* (Zie *Bijblad*, n°. 24 en 26) heeft het onderwerp van een scherp vertoog in den *Times* uitgemaakt. Over 't geheel verwijt dit blad aan de verslagen van de leden des gewezen voorloopigen bestuurs onbestemdheid en noodelooze wijdloopigheid «Vooral betreuren wij dit ook, zegt de *Times*, in het stuk, dat de heer *Lamartine* over de geschiedenis van Europa geleverd heeft. Hij heeft eigenlijk eene opruijende aanspraak gehouden, waarin hij niet alleen opzettelijk en schandelijk de pogingen van allen, zonder onderscheid, voorbijziet, die gedurende het derde eener eeuw geroepen zijn geweest Frankrijks belangen te behartigen, maar hij heeft beschuldigingen in 't midden gebragt, die even ongegrond zijn tegen allen, die met hen medegewerkt hebben; en hij besluit met der nationale vergadering een tafereel van Europa aan te bieden in eene soort van Fransch-republikeinschen dos, waarin de overdrevenste volksleiders aan gene zijde van den Rijn en de Alpen vergeefs den minsten zweem van den wezenlijken toestand van hunne onderscheidene landen zouden vinden.

«Dit verslag over Frankrijks buitenlandsche staatkunde is met de daad een vinnig pamphlet, waarin noch de welsprekendheid van *Lamartine*'s redevoeringen, noch de juistheid van een staatsstuk, gevonden worden. Het is onnaauwkeurig en vaak onregtvaardig wat het verledene betreft, — duister of dreigende wat de toekomst aangaat; blijkbaar er op ingerigt, niet om der vergadering een juist inzigt in den waren toestand van Europa te geven, maar om haar door den denkbeeldigen luister van de fransche republiek te verblinden. De heer *de Lamartine* ziet niet zonder welgevallen terug op de diplomatische geschiedenis van de restauratie, welke het zijn lot was te dienen; en hij duidt hier en elders in zijne rede, op eene wat in 't oog loopende wijze, op de voordeelen, die een bondgenootschap met Rusland voor Frankrijk zou kunnen hebben. Hij brandmerkt in elk opzigt de buitenlandsche staatkunde der regering van *Lodewyk-Philips*, behalve diens behoud van den vrede; maar zelfs op dit punt heeft de heer *de Lamartine* zijne eigene inzigten. «De vrede, welken de republiek noodig heeft, zegt hij, is een vrede, waardoor zij wasdom kan erlangen; — elke andere vernedert een volk, door hetzelve te verzwakken.» Die soort van vrede alzoo, welke *Lodewyk-Philips* aan Frankrijk verschaft heeft, is dus geheel verschillend van dien, welke aan dat land thans wacht; en in dit opzigt twijfelen wij niet, of de heer *de Lamartine* voorspelt juist hoe de zaken loopen zullen.

«Hij gewaagt kortelijk van de regeling der Oostersche zaak in 1840, overdrijft zoowel de bedoelingen der vier mogendheden als de vernedering van Frankrijk, en springt dan in eens van 1841 tot de Spaansche huwelijken. Wij moeten den Franschen minister herinneren, dat er in dien tusschentijd vijf jaren verliepen, een tijdvak, waarin zeker geen van die verbazende en schrikvolle gebeurtenissen plaats grepen, die thans de wereld beroeren, maar gedenkwaardig altoos wegens de wijsheid en vastheid, waardoor zulke rampen werden afgewend; een tijd, gedurende welken de eensgezinde staatkunde van Engeland en Frankrijk met regtvaardigheid en veerkracht de evenaar der wereld hield.

«Het vooruitzigt dat de heer *Lamartine* der wereld toont, ten aanzien van zijne beginselen en oogmerken, is geenszins bemoedigend. Bezwaarlijk kan men de republikeinsche propaganda nadrukkelijker verkondigen. Wel wijst hij het zwaard en het vuur van barbaarsche veroveraren af, want zijn oorlog, gelijk zijn vrede, moet geheel *sui generis* zijn; maar hij neemt het regtstreeksch verband tusschen Frankrijk met elke soort van opstand in Europa aan, èn hij voegt er bij: «Frankrijk, als gemeenebest, is niet slechts ons vaderland, maar de krijger voor het beginsel der volksmagt in de toekomst.»

«Een blik op den tegenwoordigen staat des vasten lands, moet ongetwijfeld tot toelichting van die stelling strekken; maar, terwijl hij de gebeurtenissen van Rome, Sicilie, Napels, Toskane en Piemont doet uitkomen, als de verwonderenswaardige uitvloeiselen van de jongste 72 dagen, van de «aanraking met het fransche gemeenebest,» verzuimt de heer *Lamartine* zijne hoorders te doen opmerken, dat al die veranderingen reeds *vóór* den 24 Februarij hadden plaats gehad, en dat de opstand in Lombardije de eenige gebeurtenis in Italie is, dat bij mogelijkheid aan den invloed van het fransche voorbeeld kan worden toegeschreven. Ten aanzien van Duitschland vervalt de fransche minister in bijkans even onbegrijpelijke onnaauwkeurigheden. Hij spreekt van de kleinere duitsche staten, als leden van het *Rijnverbond* — eene vergissing in tijd van zoo wat 40 jaren. Hij verhaalt ons, «Bohemen verzekert zich zijnerzijds eene eigene *bondgenootschappelijke* staatsregeling;» wat daaronder nu verstaan moet worden, begrijpen wij niet wel. Hij stelt vast, dat de volksvrijheid van Duitschland op Frankrijk moet steunen; en, om de republikeinsche gevoelens der vergadering te gevallen, lascht hij er in, dat de president van het duitsche verbond voor drie jaren zal worden benoemd; met geheele verzwijging, dat de duitsche republikeinen eene armhartige minderheid uitmaken; dat de vrijzinnige partij krachtig werkzaam is, om den monarchalen regeringsvorm te behouden, en dat, indien Duitschland's eenheid immer hersteld wordt, het waarschijnlijk zal zijn onder een erfelijken keizer, die, zoo hij over ongeveer 40 millioen eensgezinde onderdanen regeert, terstond het krachtigste bolwerk en de hevigste kampvechter tegen de fransche beginselen zal worden.

«Er is wel naauwelijks eene zinsnede in deze rede, welke onderzoek kan doorstaan, en, indien wij aan deze los-zamenhangende taal de juiste beteekenis van een staatsstuk moesten geven, dan zou zij met eene algemeene oorlogsverklaring gelijk staan. Men verhaalt ons, «dat een noodkreet Frankrijk in Italie zou roepen,» doch dat de eenige verovering, welke Frankrijk aan *gene* zijde van Rijn en Alpen verlangt, is de vriendschap van bevrijde natiën.

«Wij veronderstellen dat tot *aan* die grenzen zijne eerzucht wat van stelliger aard is. Aan Rusland wordt de tijd gegeven om te overwegen over den eenigen eisch, dien Frankrijk aan dat groote rijk doen kan, de herstichting van Polen; en de Fransche regering schijnt te verwachten: «eenen schok in het Noorden, daar het de opregte bondgenoot van de regten en veiligheid der sclavonische en duitsche natiën is.» Wat de toepassing betreft, hechten wij luttel gewigt aan die ijdele galmen; zij zijn verward als daadzaken, en onbestemd als argumenten; en wij besluiten er alleen uit, dat de heer *Lamartine* zijn rapport inrigtte naar de vatbaarheid en de driften van zijne hoorders, in plaatse van naar zijne eigene stelling en het gewigt van de gelegenheid.

«Er is evenwel één land, tot hetwelk hij geene aanmerkingen gerigt heeft, en dat hij slechts ter loops in zijnen algemeenen blik van Europa heeft vermeld. Wij bedoelen Groot-Brittannie; en wij bekennen dat wij niet veel voldoening dat verzuim bespeuren, daar wij te gelijk er van afkeerig zijn, om in het minste vijandig tegen de staatkunde van proefnemingen in Frankrijk op te treden, of deel te nemen aan de ontwerpen, die zij beraamt. De Britsche regering moge waarschijnlijk gevoelen, dat dit stilzwijgen eene geringe erkenning is van den ijver, welken zij aan den dag gelegd heeft, om de beste verstandhouding met de republiek te onderhouden; doch ons doet het genoegen, dat in dit opzigt de heer *Lamartine* eene wijze behoedzaamheid getoond heeft, en hij kon geen doorslaander bewijs voor onze onzijdigheid geven, dan door ons niet onder de revolutionnaire bondgenooten van de Fransche republiek op te tellen.»

(Het *Journal des Debats* doet te regt opmerken, dat het gezegde door den heer *Lamartine* nopens de driekleurige vlag die in Luxemburg is opgesloten, onjuist is; daar die vlag niet de Fransche, maar de Luxemburgsche is.)

België. — Bij koninklijk besluit van 28 Mei, is het ontslag, door den heer *Laurent Veydt* als minister van finantiën verzocht, aangenomen, en de heer *Frère-Orban*, de minister van openbare werken, *ad interim*, met het ministerie van finantiën belast.

— De heer *Bellocq*, de gevolmagtigde minister der fransche republiek bij den koning der Belgen, is den 27 door Z. M. ontvangen. Bij het overreiken zijner geloofsbrieven uitte de heer *Bellocq* deze woorden:

« *Sire*, ik heb de eer Uwe Majesteit de brieven aan te bieden, welke mij bij haar accrediteren als buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister der fransche republiek. Ik acht mij gelukkig geroepen te zijn tot het handhaven en naauwer toehalen der banden van eendragt en broederschap, welke twee aan elkander grenzende, even vrije, even nijvere volken moeten vereenigen, en zal al mijne zorgen wijden aan de vervulling van dien gewigtigen pligt, terwijl ik steeds Uwe Majesteit zal zoeken te overtuigen van de opregtheid der wenschen, welke de republiek aanhoudend voor uw persoonlijk geluk en voor het belgische volk uit, opdat dit, beschut door de onzijdigheid en den binnenlandschen vrede, den hoogsten trap van voorspoed en waren roem moge bereiken. Ik verzoek Uwe Majesteit gunstig de hulde van mijnen diepen eerbied aan te nemen.»

De koning betuigde aan den minister der fransche republiek zijne tevredenheid over hetgene hij gehoord had; hij dankte voor de gevoelens waarvan hij de tolk was, en drukte zijn verlangen uit dat de vriendschaps- en nabuurschapsbetrekkingen tusschen de beide landen meer en meer zouden toenemen.

Advertentien.

, In het jaar 1800 acht en veertig, den achtsten Mei, ten verzoeke van *BARTHA AALDERS*, huisvrouw van *EVERT DE GEEST*, zonder bepaald beroep, wonende te *Arnhem*, bij Geregistreerd Vonnis van de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, van den tweeden December 1847, geadmitteerd om ten na te melden einde gratis te procederen, en uit kracht van het verlof, door voormelde Regtbank, bij beschikking van den 31sten Januarij 1848, op het daartoe door de Requirante gedane verzoek, verleend, zijnde mede Geregistreerd, ten deze woonplaats kiezende te *Arnhem*, ten kantore van den Heer Mr. *FREDERIK BÖHTLING*, Procureur bij de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, wonende aldaar in de Walstraat, wijk T, n°. 302, dien de requirante tevens bij deze stelt om in het na te melden regtsgeding als zoodanig voor haar op te treden en werkzaam te zijn, — heb ik ondergeteekende *NICOLAAS ANTONIUS GEURTS*, Eerste Deurwaarder bij de Korte Nieuwstad, wijk E. n°. 216, voor de eerste maal openlijk Gedagvaard *EVERT DE GEEST*, het laatst gewoond hebbende te *Arnhem*, doch thans afwezig, gevolgelijk mijn exploit doende bij aanplakking aan de voorname deur der Vergaderzaal van de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, alsmede aan het huis der Gemeente te *Arnhem*, terwijl ik een tweede Afschrift van hetzelve heb overgegeven aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij voornoemde Regtbank, die het oorspronkelijke met *Gezien* heeft geteekend, en voorts nog bij plaatsing in de *Staats-* en *Arnhemsche Couranten*, als zijnde de daartoe bij voormeld verlof uitdrukkelijk aangewezen nieuwspapieren. — Om na verloop van drie maanden na heden, en wel op Maandag den vierden September 1800 acht en veertig, des voormiddags ten tien ure, bij vooraf gestelden Procureur te verschijnen ter civiele Teregtzitting van de Arrondissements Regtbank te *Arnhem*, gehouden wordende op het Paleis van Justitie aldaar; ten einde:

Aangezien de gedaagde in den loop van het jaar 1800 zes en dertig van zijne voormelde Woonplaats is vertrokken, zonder volmagt tot het waarnemen zijner Zaken gegeven, of order op het beheer van dezelve gesteld te hebben.

Aangezien er alzoo meer dan Vijf Jaren na het vertrek van den gedaagde zijn verloopen, zonder dat bewijs is ingekomen van zijn Aanwezen of Overlijden.

Aangezien de Eischeresse, in hare betrekking van Echtgenoot van den Gedaagde, belang heeft, dat bij vonnis van voornoemde Regtbank worde verklaard, dat er regtsvermoeden van het Overlijden van den Gedaagde bestaat, en zulks sedert den laatsten December 1836. Mitsdien aan gemelde Regtbank, hetzij in Persoon, hetzij door iemand van zijnentwege, van zijn aanwezen te doen blijken, den gedaagde tevens aanzeggende, dat, ingeval noch de gedaagde, noch iemand voor hem, op deze dagvaarding bij voorafgestelden Procureur mogt opkomen en alzoo niet behoorlijk van zijn aanwezen mogt doen blijken, door de requirante zal worden geconcludeerd, dat haar daarvan zal worden verleend acte en tevens verlof tot het doen van eene tweede dergelijke dagvaarding, alles met veroordeeling van den gedaagde in de kosten. — De kosten zijn in debet.

Was Get. N. A. GEURTS.
Voor Copie Conform,
(1) N. A. GEURTS,
1ste Deurwaarder.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.